

Кепич Т.М.
студ. групи ЕП-42
Науковий керівник – к.е.н., доц. Довбенко В.І.

РОЛЬ ІННОВАЦІЙНИХ КЛАСТЕРІВ У ПІДВИЩЕННІ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Конкурентоспроможність характеризує здатність підприємства перевершити конкурентів у заданих умовах. Ефективним способом конкурентної боротьби в ХХІ ст. є зростання компанії внаслідок інноваційного розвитку, який передбачає активне впровадження результатів наукової діяльності у виробництво [1].

З метою вирішення проблем переходу на інноваційний шлях розвитку економіки слід звернути особливу увагу на можливості формування ефективних інноваційних кластерів. Кластер являє собою об'єднання географічно локалізованих підприємств, науково-дослідних установ, навчальних закладів, ринкових структур як основних учасників інноваційного процесу. Однією із складових успішного кластеру є його інноваційна спрямованість [2].

Кластеризація забезпечує підприємствам наступні вигоди :

- підвищення ефективності системи логістики;
- покращення якості сервісних послуг;
- полегшення доступу до ресурсного потенціалу;
- розширення можливостей проведення НДДКР;
- створення належних умов для повноправної участі у процесах трансферу знань та технологій;
- спільне формування стратегічних перспектив розвитку.

Можливості кластерів демонструє зарубіжний досвід за рахунок продуктивного використання природного, кадрового та інтеграційного потенціалу регіону. Як правило, продукція кластерів орієнтована на експорт. Країни Європейського Союзу прийняли шотландську модель кластера, при якій ядром такого спільного виробництва є велике підприємство, що об'єднує навколо себе невеликі фірми. Італійська модель базується на гнучкій рівноправній співпраці підприємств малого, середнього і великого бізнесу. Світовий досвід показує, що в умовах ринку кластери – найефективніші і найгнучкіші структури. У їх основі лежить два принципи – кооперація і конкуренція [3].

Фінська компанія Nokia створила власну інноваційну систему на базі мережі зв'язаних виробництв і сучасної інфраструктури, що забезпечує стійкі конкурентні переваги. Прогнозовані темпи розвитку цього кластера до 2015 року становлять 8,1% у рік, що більш ніж в 2,5 рази перевищує очікувані темпи розвитку економіки країни (3,2%) [4].

В Україні теж відбуваються процеси формування кластерів. Особливо тяжко йде становлення саме інноваційних кластерів, які покликані сприяти підвищенню конкурентоспроможності вітчизняних підприємств за рахунок технологічного оновлення їх виробничого потенціалу.

До головних перешкод на шляху активізації інноваційної діяльності підприємств України слід віднести дефіцит фінансових ресурсів для здійснення наукових досліджень і впровадження інноваційних розробок, недосконалість нормативно-правової системи регулювання і стимулювання інноваційної діяльності, монопольний характер економіки та слабку зацікавленість у впровадженні інновацій.

Розвиток кластерних ініціатив в Україні вимагає формування сприятливого для розвитку підприємництва ділового середовища; зміцнення співробітництва влади, бізнесу, науки, освіти і громадських організацій в інноваційних мережевих структурах; створення Центрів знань, запровадження інноваційних освітніх програм з питань розвитку виробничих мережевих структур, а також інформаційно-аналітичної системи розвитку інноваційних кластерів, моніторингу їх діяльності та поширення позитивного досвіду на регіональному і національному рівнях[5].

Для підвищення конкурентоспроможності вітчизняних підприємств необхідно перейняти досвід розвинутих країн щодо підтримки діяльності інноваційних кластерів та творчо його застосувати із врахуванням особливостей та перспективних завдань розвитку економіки України.

1. *Богацька Н.М., Сенік С.А. Інноваційний розвиток підприємства. Режим доступу: http://www.rusnauka.com/7_NND_2009/Economics/37559.doc.htm*
2. *Семенов В.Ф., Білега О.В. Роль підприємницьких мережевих структур у підвищенні конкурентоздатності економіки країни. Режим доступу: http://www.confcontact.com/2012_10_04/ek3_semenov.htm*
3. *Щуцька Л.П. Особливості функціонування і розвитку кластерів на Хмельниччині /Вісник Хмельницького національного університету 2010, №5, Т.4. – с. 351-355.*
4. *Проскура В.Ф. Аналіз і оцінка світового досвіду розвитку економічних кластерів. Режим доступу: www.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/Vviem/2011_2/35.pdf*
5. *Федулова Л.І. Організаційно-інституційні передумови формування технологічних кластерів як точок росту економіки України /Наука та інновації. 2011. Т.7. № 2. – с.25-34.*

Ковальчук К.А.
студ. групи ФК-33
Науковий керівник – асист. Данчак Л.І.

ОРИЄНТИРИ РЕФОРМУВАННЯ СФЕРИ КОМУНАЛЬНИХ ПОСЛУГ В УКРАЇНІ

За якість надання комунальних послуг в Україні відповідає Національна комісія, діяльність якої регламентується [1] і яка на сьогодні не виконує свої обов'язки належним чином. Це спричиняє виникнення